

W 706

Klasse

7

J

N

Skriveoppgåve 1

Tenk deg at du går tur og kjem til eit spøkelseshus. Skriv ein tekst til klassen om kva som skjer.

Ein vinterdag hadde eg og venninane mine tenkt oss ein tur i skogen etter skolen. Venninane mine heiter Julie og Tonje. Julie var veldig snill og nysgjerrig på alt. Tonje var veldig rolig og blid. Når eg kom heim frå skulen ringte eg så fort eg berre kunne til Julie og Tonje. Vi avtale når vi skulle gå og kor vi skulle gå. Da klokka blei halv fire møttes vi på begynnelsen av skogen. Det starta og bli litt mørkt så vi prøvde og fortas oss. Etter at vi hælde gått eit stykke kom vi til ein sti. Vi aldri har sett før. No starta det og bli mørkt som ein vinter-natt. Vi stoppa og såg på stien og bestemte oss for og gå den vegen. Når vi hadde gått litt kom vi til eit hus. Huset var nokså skreivt og hadde knuste vindanger. Vi stod og såg på huset ein stund. Julie vart nysgjerrig og ville gå inn i huset.

Men eg og Tonje var litt skeptiske. Men til slutt så eg og Tonje ja. Når vi kom nærmare huset fekk eg frysningar. Nå kom vi fram ved inngangsdøra. Vi prøvde og banke på men ingen svar te. Plutseleg opna døra seg på gløtt. Vi gjekk inn. Eg såg på ansiktet til tonje og eg såg at hun var redd som ein gris. men eg prøvde å tenke positivt. Plutseleg høyrde vi ein lyd frå overetasjen. Vi ville gå og sjå kva det var. Når vi kom opp og løfta døra var det eit barnerom der. Inne på rommet låg det aske på golvet og lokta brent. Vi lutte på om huset kanskje kunne ha vore brann der. Julie fant ei album på golvet. Når Julie ofna albummet såg ho ein familie på tre. Plutseleg høyrde dei døra i nedreetasjen smalt. Så såg dei ein skygge. Eg, Tonje og Julie stiuna heilt. Vi sprang ned den støvete trappa og prøvde og få opp døren. Men døra var låst. Vi blei livredda. Så så eg at vi måtte roe oss ned. Så vart det stille. Det kom ikkje ein einaste lyd. Så starta det ein melodi. Vi gjekk og leita etter ein radio eller ein %.

205W

Ed spelar som kanskje kunne
ha spilt musikken. Men vi fann ingen
radio eller ein ed spelar. Så slutta
musikken. Så hørde dei fottrinn. Så starta
gynge stolen ved sidan av oss og
gynge. Så starta musikken, så starta
vinduene. Vi synest at det var merke-
leg. Plutseleg blei Julie borte. Eg og Torje
trudde fyst at ho tulla, men så
blei det alvor. Så hørde vi eit
skrik. Så blei eg og Torje drog e
bortover på golvet. Vi fekk panikk og
visste ikkje kven som drog oss på
golvet. Så ble det mørkt. Etter den
dagen har ingen sett jentene
live.